

Chương 66: Địa Điểm

(Số từ: 2911)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:49 PM 27/06/2025

Số tù binh không bị đưa ra chợ đen có lẽ sẽ do Đế quốc quản lý, và chẳng có mảnh khoé nào có thể giúp chúng tôi giải cứu họ được. Tôi không rõ liệu Đế quốc sẽ xử tử những tù binh đó hay làm gì khác với họ. Cũng có khả năng họ sẽ bị đem ra làm vật thí nghiệm cho các mục đích nghiên cứu.

Dù thế nào đi nữa, chúng tôi cũng không thể cứu họ. Ngay cả việc cố gắng làm điều đó cũng là một ý tưởng điên rồ.

Bản thân chiến dịch mà chúng tôi sắp thực hiện lần này đã cực kỳ nguy hiểm rồi.

“Nó là vào thứ Năm sao?”

“Đúng vậy.”

Sarkegaar đã mua vé sẵn.

Hôm nay là thứ Hai, và khu chợ đen sẽ mở cửa bắt đầu từ thứ Năm. Nó sẽ hoạt động trong tổng cộng bốn ngày, từ thứ Năm đến Chủ Nhật.

Vấn đề là, liệu tất cả tù binh có bị đưa ra chợ đen cùng một lúc không? Nếu chúng định bổ sung tù binh mỗi ngày, chúng tôi sẽ chỉ cứu được một phần tư số ác quỷ dự kiến bị bán đấu giá.

“Tôi nghĩ có lẽ chúng sẽ đưa tất cả đến cùng một lúc, nhưng...”

Chắc chắn sẽ có những tù binh chiến tranh được đưa vào Đê cung để giam giữ. Việc tách những kẻ chúng muốn bán ra ngay từ đầu sẽ hiệu quả hơn nhiều so với việc đưa họ ra khỏi nơi giam giữ mỗi ngày. Vì vậy, buổi đấu giá sẽ được tổ chức trong bốn ngày, nhưng chợ đen sẽ giữ tất cả tù binh mà chúng định bán trong nhà đấu giá.

Cách tốt nhất là tìm ra các tù binh sẽ được dẫn qua Cổng nào và tách họ ra ngay tại thời điểm đó trước khi giam giữ họ trong nhà đấu giá.

Chỉ riêng ở Đê đô đã có hàng chục Cổng Dịch Chuyển. Việc giám sát tất cả chúng là điều không thể.

Chúng tôi không sử dụng Bảng Rotary để thu thập thông tin cho chiến dịch này. Chỉ có Loyar, Sarkegaar và Eleris hành động. Sau này, vụ việc có thể bị coi là một cuộc khủng bố do ác quỷ gây ra, nhưng nếu chúng tôi dùng Bảng Rotary để do thám từ trước, điều đó sẽ chỉ gây ra những nghi ngờ không cần thiết.

“Đúng như chúng ta dự đoán, họ sẽ đến từ Cổng Badelz nhỉ?”

“Tôi cũng nghĩ vậy.”

Địa điểm của khu chợ đen nằm ở Quận Badelz, trong đầu tôi thì nó tương ứng với quận Mapo. Nó sẽ được mở ở tầng hầm trụ sở của Thương Hội. Nói cách khác, Thương Hội có mối quan hệ mật thiết với những kẻ điều hành chợ đen. Sự thật đó là một thông tin khá hữu ích.

Khi biết được vị trí của khu chợ đen, tôi đã tự hỏi tại sao mình không nghĩ ra điều đó sớm hơn. Đó quả là một nơi quá hiển nhiên.

Thương Hội chắc hẳn phải có những nhà kho lớn để cất giữ tất cả hàng hóa đắt tiền, vì vậy chúng hoàn toàn đủ rộng để tạm thời chứa các tù binh với quy mô, an ninh và sự an toàn cần thiết. Dĩ nhiên, việc tiến hành đấu giá theo cách đó cũng sẽ dễ dàng hơn.

Tôi không biết Thương Hội dính líu sâu đến mức nào trong chuyện này. Tuy nhiên, chúng hẳn đã phải đồng ý với một động thái táo bạo là mở chợ đen ngay tại trụ sở của mình. Có lẽ chúng cho rằng mình không thể ngăn cản phi vụ này, một phi vụ được cho là có liên quan đến nhiều nhân vật máu mặt. Dĩ nhiên, chúng cũng có thể đã bị ép buộc, nhưng chúng tôi không thể tìm hiểu sâu đến vậy.

Địa điểm là trụ sở của Thương Hội. Ngay cả theo ý kiến của tôi, không có nơi nào phù hợp hơn để tổ chức buổi đấu giá ở chợ đen. Thêm vào đó, vì nhiều thương nhân khá giàu có, chúng có khả năng sẽ trực tiếp tham gia đấu giá.

Ngay cả khi có tin đồn về việc một khu chợ đen sắp được mở, khả năng chúng thay đổi địa điểm là cực kỳ thấp. Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, tôi không thể nghĩ ra một địa điểm đấu giá nào tối ưu hơn trụ sở của Thương Hội.

Vì Sarkegaar là một quý tộc, ông sẽ không thể rời khỏi Đế cung trong một thời gian vì phải tham dự Lễ Hội Chiến Thắng và các buổi tiệc.

Ông quyết định tạm thời chỉ tham dự vào thứ Hai, và sẽ tìm cơ để tham gia cùng chúng tôi từ thứ Ba trở đi.

Các tù binh rất có thể sẽ đến qua Cổng ở Quận Badelz, nơi Loyar đang đóng quân.

Tuy nhiên, tôi và Eleris vẫn đang canh chừng ở phía diễn ra Đoàn Diễu Hành Mừng Chiến Thắng kéo dài bất tận, chỉ để đề phòng bất trắc.



Tối thứ Hai.

Khu vực xung quanh Đế cung khá đông đúc, và từ xa có thể nghe thấy âm thanh của ma thuật được dùng làm pháo hoa đang

nổ vang trời. Dường như một số pháp sư đang trình diễn một màn pháo hoa đặc sắc.

Vì rượu và thức ăn được phát miễn phí, đường phố tràn ngập những người say trong men rượu và niềm hân hoan. Có rất nhiều người thậm chí chưa từng quen biết nhau, ngồi cùng bàn được kê trên phố, ôm vai bá cổ trò chuyện và nhảy múa.

Dĩ nhiên, sự sống sót kỳ diệu của Công chúa Charlotte de Gardias cũng là một trong những chủ đề nóng hổi. Dù đã một thời gian kể từ khi Công chúa trở về, nhưng lòng dũng cảm của Artorius, sự vĩ đại của Liên Quân và sự sống sót thần kỳ của Công chúa vẫn là câu chuyện trên môi mọi người.

Cũng có những lời bàn tán về việc Công chúa đã trở thành một người sở hữu Siêu Năng. Tuy nhiên, Charlotte lúc này đang quá bận tâm đến việc tìm kiếm Valier nên dường như không tập trung nhiều vào việc cải thiện sức mạnh của mình. Thực tế, Bertus nói rằng Charlotte đang trên bờ vực tự hủy hoại bản thân, và tôi phần nào đồng tình với điều đó.

-Công chúa tất nhiên phải trở thành Nữ đế!

-Ồ! Đúng vậy!

-Sau khi sống sót qua bao gian khổ, người chắc chắn phải được Thần Linh ban phước!

Tuy nhiên, công chúng không ngần ngại nói rằng Công chúa nên trở thành Nữ đế, và không một ai phản đối điều đó. Dư luận ủng hộ Công chúa một cách áp đảo.

Một nàng công chúa được giải cứu đầy kịch tính sau khi bị Ma Vương bắt cóc. Nàng cũng là người sống sót duy nhất.

Câu chuyện đó quả thực có sức nặng phi thường. Bertus không có gì để độ lại câu chuyện đó. Dù cậu ta có khả năng trở thành Kiếm Sư, nhưng đó vẫn là chuyện của tương lai xa. Hơn nữa, việc trở thành Kiếm Sư tự nó đã rất tuyệt vời, nhưng Ma Vương đã chết rồi. Cậu ta chẳng còn gì để chinh phục sau khi trở thành Kiếm Sư.

Chỉ riêng câu chuyện đó không thể giúp cô trở thành Nữ đế, nhưng việc những xung đột lớn sẽ nảy sinh nếu Charlotte, người được lòng dân, không lên ngôi là điều tất yếu.

Theo quan điểm cá nhân của tôi, người thể hiện năng lực vượt trội hơn vào lúc này là Bertus. Tuy nhiên, công chúng lại ủng hộ Công chúa, và cô cũng không hề thua kém Hoàng tử quá nhiều. Do đó, Charlotte vẫn ở vị thế thuận lợi hơn trong cuộc đua kế vị ngai vàng.

Giờ đây, khi Lễ Hội Chiến Thắng đang diễn ra, có vẻ như các công dân của Đế quốc đều mong muốn thấy Charlotte trở thành Nữ đế kế vị.

Dĩ nhiên, bất kể điều đó, vào cuối buổi Diễu Hành Mừng Chiến Thắng, chúng tôi đã xác nhận rằng không có đoàn xe chở tù binh

nào trong số đó, vì vậy chúng tôi chuẩn bị đi đến Quận Mapo. Tại một giao lộ, chúng tôi hòa vào một nhóm người qua đường say xỉn.

-Miễn phí! Miễn phí này! Cứ ăn uống thỏa thích đi!

Có khá nhiều cửa hàng cung cấp thức ăn và rượu miễn phí để chia sẻ niềm vui chiến thắng bên ngoài Lễ hội. Vì mục đích đó, nhiều bàn ghế đã được kê trước các quán trọ và nhà hàng.

Ma Giới từ lâu đã là kẻ thù của loài người. Chỉ riêng việc giờ đây họ đã mãi mãi thoát khỏi nỗi sợ hãi mà Ma Giới gieo rắc cũng đủ khiến mọi người hân hoan đến mức phát đồ ăn miễn phí.

Nếu họ đã sống cả đời ở Đế đô, thì có lẽ họ chưa bao giờ nhìn thấy một sợi tóc của ác quỷ, và bây giờ họ cũng sẽ không bao giờ thấy trong tương lai. Nhưng nỗi sợ hãi và lòng căm thù của họ đối với ác quỷ đến từ đâu?

Suy cho cùng, con người sợ hãi những điều chưa biết. Thực tế, Ma Giới có lẽ cũng đã lên kế hoạch chinh phục Nhân Giới.

Chúng tôi ngồi vào một chiếc bàn trống. Loyar mặc một chiếc áo choàng, Eleris dùng một chút ma thuật nguy trang, còn tôi thì không cần cải trang gì cả. Rốt cuộc thì tôi đã biến thành một hình dạng hoàn toàn khác, không thể so sánh với Reinhardt được nữa.

Loyar lên tiếng.

“Tôi đã thấy rất nhiều xe ngựa phủ bạt đen đi qua Cổng Badelz.”

“Cô có kiểm tra bên trong có gì không?”

Loyar lắc đầu trước câu hỏi của tôi. Xung quanh chúng tôi rất ồn ào, và Eleris đã dùng một ít ma thuật cách âm để không ai có thể nghe thấy những gì chúng tôi đang thảo luận.

Vì chuyện này không liên quan đến Băng Rotary, chúng tôi quyết định họp ngay tại đây.

“Tôi không nhìn thấy, nhưng chỉ cần ngửi mùi và nghe tiếng là tôi có thể biết được. Tôi chắc chắn là họ.”

Thính giác và khứu giác của Loyar đặc biệt phát triển.

“...Thật ra cô có phải là chó không vậy?”

“Gì cơ?”

“Không, ý là... Cô... rất giống một con chó.”

Ý tôi là, cô có khứu giác và thính giác tốt, cô tuân lệnh rất răm rắp và khi ngủ trông cũng chẳng khác gì một con chó hoang. Cô hoàn toàn giống một con chó trong hình người. Cái quái gì thế này?

Ngay cả trong hình dạng con người mà cô cũng giống chó à?

Loyar có vẻ bị sốc bởi lời nói của tôi, còn Eleris thì che miệng cười khúc khích.

“Cô ấy không phải là chó đâu. Chỉ là một người có hơi... giống chó thôi.”

“Này!”

Trước lời nói của Eleris, mặt Loyar đỏ bừng. Eleris dường như cũng rất vui khi trêu chọc Loyar.

“Thôi được, tôi sẽ tin lời cô nói. Cô chắc chắn chứ?”

“Vâng, thưa Điện hạ.”

Dù hàng hóa trên đoàn xe đã được che giấu, Loyar vẫn có thể nhận ra qua âm thanh và mùi rằng vô số xe ngựa đi qua Cổng Badelz chứa đầy tù binh ác quỷ.

Loyar tiếp tục kể lại những gì cô đã thấy.

“Tôi không biết về phía Đoàn Diễu Hành Mừng Chiến Thắng thế nào, nhưng tất cả các xe ngựa đều được hộ tống nghiêm ngặt. Mọi người có vẻ tò mò về chúng, nhưng dường như không ai biết bên trong có gì.”

Một số có thể chứa những thứ như chiến lợi phẩm từ Ma Giới. Chúng có lẽ cũng được vận chuyển qua cùng một Cổng. Một số xe ngựa khác thì chở tù binh.

“Hầu hết các xe ngựa dường như đang di chuyển về phía Đền cung, nhưng một số lại hướng đến trụ sở của Thương Hội.”

Loyar có lẽ đã leo lên một nơi cao để quan sát đoàn xe. Một số xe ngựa lẽ ra phải đến Đế cung lại rẽ hướng đến trụ sở của Thương Hội.

“Có tổng cộng 30 xe ngựa. Dựa vào kích thước và âm thanh, mùi hương phát ra từ chúng, tôi ước tính mỗi xe có khoảng 5 người.”

“Vậy là khoảng 150 người...”

Nhờ biết trước địa điểm của chợ đen, việc suy ra các tù binh sẽ được áp giải từ cổng nào khá dễ dàng. 30 xe ngựa, tức là khoảng 150 tù binh chiến tranh sẽ bị bán ở chợ đen.

“Không, thưa Điện hạ, tôi ước tính số lượng chỉ bằng một nửa.”

Tuy nhiên, Loyar lắc đầu trước ước tính của tôi.

“Tại sao số lượng thực tế lại nhỏ hơn?”

“Không, không phải vậy, thưa Điện hạ. Có khoảng một chục xe ngựa chở những thứ khác ngoài tù binh.”

“Những thứ khác là gì?”

“Có vẻ như tù binh chiến tranh không phải là mặt hàng duy nhất được bán ở chợ đen.”

“À... Đúng vậy. Cũng có thể là thế.”

Ngoài các tù binh họ bắt từ Ma Giới, chúng cũng chất lên xe những chiến lợi phẩm mà họ muốn đưa đến Thương Hội. Hai mươi xe chở tù binh và mười xe còn lại chở chiến lợi phẩm.

Chúng cũng sẽ bán những vật phẩm cướp được từ Ma Vương Thành ở chợ đen, chứ không chỉ có tù binh.

“Hừm... Tôi không chắc về các tù binh, nhưng nếu là chiến lợi phẩm bị đánh cắp, có khả năng việc này không được Hoàng gia chấp thuận... Hay những chiến lợi phẩm đó đã được chỉ định để bán?”

Khả năng Hoàng gia không liên quan gì đến chuyện này đã tăng lên một chút.

Cũng có khả năng những chiến lợi phẩm được bán là những thứ mà Hoàng gia không quan tâm. Suy cho cùng, khả năng Hoàng gia không biết về khu chợ đen này là rất nhỏ.

Hầu hết các xe ngựa chở tù binh đều hướng đến Đế cung. Chúng tôi không thể làm gì được với chuyện đó.

Tuy nhiên, khoảng 100 tù binh sẽ xuất hiện tại chợ đen của Thương Hội.

Họ có thể được giải cứu hoặc bị tàn sát, tùy thuộc vào việc chúng tôi làm tốt đến đâu.

“Thật may là chúng ta đã có được một số thông tin trước. Nhờ đó mà chúng ta đã xác định được số lượng tù binh. Còn an ninh thì sao?”

“Tôi đã xác nhận rằng nó chặt chẽ hơn bình thường. Có hơn 10 lính canh ở mỗi lối vào của trụ sở Thương Hội, và tất cả họ đều cải trang thành lính đánh thuê, nhưng khí chất và dáng vẻ của chúng không hề tầm thường.”

Các lực lượng vũ trang cấp cao cải trang thành lính canh đã được bố trí tại trụ sở Hiệp hội. Tôi không biết họ có phải là Hiệp sĩ hay gì không, nhưng nếu xem nhẹ chúng thì sẽ rất khó khăn.

Dĩ nhiên, bên trong cũng sẽ có các pháp sư.

“Được rồi... Bây giờ chúng ta phải tìm cách nào đó để buộc Thần Điện Hiệp Sĩ đột kích nơi đó...”

Là nô lệ, họ có thể giữ được mạng sống, nhưng họ vẫn mãi là ác quỷ.

Tôi không chắc liệu có đáng để mạo hiểm mạng sống của họ để đổi lấy tự do hay không.

Tuy nhiên, với tư cách là người lãnh đạo cuối cùng của Ma Giới, tôi đã đưa ra quyết định. Tôi không có ý định xây dựng lại Ma Giới, nhưng tôi đã quyết định sẽ giải cứu họ.

Dần dần, tôi bắt đầu nhận ra rằng một nhà lãnh đạo phải là người đưa ra một phán quyết nhất định trước cả khi bàn đến đúng sai

của quyết định đó và thực hiện phán quyết đó một cách hoàn hảo.

Nếu tất cả họ đều bị Thần Điện Hiệp Sĩ tàn sát vì thất bại trong chiến dịch của chúng tôi, liệu tôi có thể chịu đựng được không? Hàng trăm sinh mạng có thể mất đi vì sự sơ suất của tôi, liệu tâm trí tôi có thể gánh nổi không?

Một số người có thể muốn hy sinh tự do để giữ lại mạng sống.

Tôi không bao giờ có thể biết được.

Thế nên, tôi quyết định đơn giản hóa vấn đề.

“Tôi sẽ phải nghĩ cách để tuồn thông tin này cho Thần Điện Hiệp Sĩ mà không bị phát hiện.”

Mình nhất định sẽ thành công.

Năng lực của mình sẽ biến niềm tin đó thành hiện thực.

Sức mạnh của tôi thực ra chưa thể làm được điều đó, nhưng ít nhất nó cũng giúp tôi bình tĩnh lại.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

*THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:*



NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền



Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử



Thanks For Reading